

GŁOS NARODU

Nr. 130. — ROK XLI.	REDAKCJA, ADMINISTRACJA i DRUKARNIA, KRAKÓW, UL. ŚW. KRZYŻA 11 KONTO P. K. O. WARSZAWA NR. 140.055. — KONTO P. K. O. KRAKÓW, NR. 401.099.				Redakcja niezamówionych artykułów nie zwraca i nie honoruje, listów nieopłaconych nie przyjmuje.
	PONIEDZIAŁEK 14 M A J A 1934.	Przedpłata wynosi:	W Krakowie	Na całym obszarze Państwa polsk. z przesyłką pocztową	Zagranicą
Miesięcznie		5- zł.	4-50 zł.	5- zł.	8- zł.
TELEFONY: REDAKCJA Nr. 101-90. ADMINISTRACJA Nr. 133-44. DRUKARNIA Nr. 133-44 i 144-05.					

Prof. L. Kozłowski premierem.

Warszawa 13 maja. (PAT). Dziś o godzinie 10 rano odbyło się posiedzenie Rady Ministrów, po którym p. premier Jędrzejewicz udał się na Zamek, składając P. Prezydentowi Rzplitej w imieniu swoim i całego rządu prośbę o dymisję. P. Prezydent dymisję gabinetu dra Jędrzejewicza przyjął i powierzył misję utworzenia gabinetu prof. Leonowi Kozłowskiemu.

Zyciorys nowego premjera.

Warszawa, 13. 5. (PAT). Prof. dr Leon Kozłowski urodził się w r. 1892 w Rembieszyczach, powiat jędrzejowski. Studja średnie ukończył w Warszawie w r. 1910, poczem studiował nauki przyrodnicze na Uniw. Jag. oraz na uniwersytecie w Tybindze. W r. 1920 habilitował się na Uniw. Jag. w Krakowie jako docent prehistorji. W r. 1921 powołany jako profesor nadzwyczajny na katedrę prehistorji Uniw. we Lwowie. W roku 1928 mianowany profesorem zwyczajnym tegoż uniwersytetu prowadzi wykłady do końca 1930 r. W ciągu tej działalności odbył prof. Kozłowski szereg wypraw i podróży naukowych. Równoległe do działalności naukowej bierze żywy udział w działalności polityczno-niepodległościowej. W czasie studiów

uniwersyteckich w Krakowie bierze żywy udział w działalności stowarzyszenia „Promień”, Zw. Strzel. oraz Zw. Walki Czynnej. Z ramienia Zw. Walki Czynnej, delegowany do Warszawy, prowadzi akcję nad organizowaniem kół w Kongresówce. W r. 1914 bierze udział w Legionach.

W roku 1928 kandyduje do Sejmu z listy państwowej BBWR., a w końcu r. 1929 wchodzi do Sejmu. W roku 1930 wchodzi do Sejmu jako poseł z rodzinnego okręgu kieleckiego. W grudniu 1930 r. został powołany na stanowisko ministra reform rolnych. Z chwilą połączenia ministerstw rolnictwa i reform rolnych w jedno ministerstwo ustępuje z gabinetu i obejmuje stanowisko podsekretarza stanu w ministerstwie skarbu.

Radykali aprobowali udział w rządzie.

Paryż, 13. 5. Kongres partji radykalów większością 2/3 głosów wyraził Herriotowi i radykalnym członkom rządu Doumergue'a zaufanie i aprobował ich współpracę w rządzie jednolitej narodowej. Komisja, badająca kwestję udziału członków partji radykalnej w aferze Stawickiego postawiła wniosek wydalenia z partji depu-

townych Garata, Bonnaure'a, Prousta, Hesse'a, Hulina i b. ministra sprawiedliwości senatora Renoulta.

Uwolniono od zarzutów deputowanego Seitz'a i b. min. Daliniera. Kola polityczne nie wykazują, iż w dalszym ciągu kongresu dojdzie do rozłamów w łonie partji.

Pastorzy stawiają hitlerowcom ostry opór.

Berlin, 13 maja. Spór między hitlerowskimi władzami kościelnymi a opozycyjnymi pastorem ewangelickimi przerodził się obecnie w jawną walkę, mimo podjętych przez władze wysiłków zmierzających do zażegnania zatargu. Przeszło 250 pastorów, których zawieszono w urzędowaniu, postanowili urządzać nabożeństwa osobne w wynajętych halach i domach prywatnych. Celem zapobieżenia temu policja tajna przeprowadziła dziś w salach i lokalach oraz w mieszkaniach zbuntowanych pastorów rewizję. Dokonano kilku aresztowań.

występując z ostrzeżeniem, skierowanym do tych, którzy prowadzą podziemną walkę przeciwko obecnemu reżimowi w Niemczech.

Rząd narodo-socjalistyczny — oświadczył Goebbels — postanowił raz skończyć już z tymi reakcjonistami.

Rząd niemiecki zwraca się z apelem do całego narodu, by osądził dotychczasowe wyniki działalności narodowych socjalistów. Naród niemiecki — mówił m. in. Goebbels — wie, że na rodowi socjaliści nie potrafią zdziałać cudów, ale wszystko ze swej strony uczynili, co było w ich mocy, by przeciwdziałać kryzysowi: 1-ty maj był dowodem, jak lud niemiecki ocenia pracę swego rządu. Świadkowie tych manifestacji mogli się przekonać, że niezgodne z prawdą są twierdzenia części prasy zagranicznej, jakoby masy, biorące udział w demonstracjach 1-majowych wyszły na ulice pod przymusem. Miljonowe masy przyznały się dziś do narodowego socjalizmu — kończył Goebbels — i cały naród niemiecki zdecydowany jest bronić swych praw narodowych również wobec całego świata.

Goebbels grozi podziemnej reakcji.

Berlin, 13. 5. (PAT). W piątek w Pałacu Sportowym odbyło się wielkie zgromadzenie na rodowo-socjalistyczne pod hasłem „Walka z elementami reakcyjnymi”. Manifestacja ta stanowiła inaugurację zapowiedzianej masowej kampanji, podjętej przez partję narodo-socjalistyczną na obszarze całej Rzeczy.

Do zebranych przemówił minister Goebbels,

Ks bisk. łomżyński o nauczaniu religji i duszpasterstwie w szkołach.

Ks. biskup Stan. Łukomski wydał niezwykle aktualny dla obecnych stosunków w szkolnictwie list pasterski o nauce religji i duszpasterstwie szkolnem.

„Jednym z głównych zadań Kościoła Chrystusowego — pisze ks. biskup — jest nauczanie wiary. To zadanie spełnia Kościół w świątyniach oraz w szkołach dla pożytecznego nauczania przeznaczonych.

Stolica św., zawierając w r. 1925 z państwem polskiem układ zwany konkordatem, szczególnie nacisk położyła na nauczanie religji w szkołach. Poprzednio także konstytucja polska nałożyła na państwo obowiązek wprowadzenia i utrzymywania nauki religji w szkołach powszechnych i średnich.

Ponieważ owe przepisy konstytucji i konkordatu wymagały jeszcze szczegółowych wyjaśnień, władza kościelna z władzą szkolną we wspólnym porozumieniu zaraz po zawarciu konkordatu najpotrzebniejsze wyjaśnienia uzgodniły i ogłosiły. Atoli w ostatnich czasach poczęły zachodzić w tych sprawach poważne nieporozumienia. Niektóre władze szkolne przestały przestrzegać pewnych przepisów tych obowiązujących umów, wskutek czego powstało w dziedzinie nauczania i wychowania religijnego młodzieży szkolnej przykre i szkodliwe zamieszanie. Starania władzy kościelnej o utrzymanie nadal zgodnego traktowania tej doniosłej sprawy, jaką jest nauczanie religji w szkołach, nie odniosły pożądanego skutku. Owszem stan ten pogarsza się coraz więcej.

W naszej diecezji łomżyńskiej doszło już do tego, że kilkaset młodzieży w szkołach jest bez nauki religji i bez bezpośredniej opieki duszpasterskiej swojego ks. prefekta, ponieważ władze szkolne nie powołują do szkół księży, przymuszając do tego, stawiają żądania niezgodne z przepisami wykonawczymi do konkordatu.

W kilku pismach do władz szkolnych wykazywałem

NIESLUSZNOŚĆ ICH STANOWISKA,

jednak bezskutecznie. Pozostały też nieuwzględnione kilkakrotnie wnoszone prośby rodziców, głęboko zaniepokojonych o swe dzieci, wychowywane w szkołach bez nauki religji. Mimo tych zabiegów dotąd nie przywrócono nauki religji w rzeczonych szkołach, do której i Kościół i rodzice katolicy i młodzież na mocy obowiązujących przepisów mają prawo.

Obok tej krzywdy szkoła jeszcze pod innym względem objawia swój nieprzyjazny stosunek do religijnego wychowania młodzieży. Oto od duchowieństwa i od rodziców otrzymałem w ostatnim czasie powiadomienie o zabranianiu naszym księżom prowadzenia na terenie szkolnym stowarzyszeń religijnych. Niektórzy nawet kierownicy szkół takie stowarzyszenia religijne rozwiązyali, nie bacząc na to, że sprawy religijne, a więc także stowarzyszenia religijne podlegają władzy nie szkoły, lecz Kościoła.

Jeśliby kierownicy szkół na odbywanie czynności duszpasterskich, np. zebrania stowarzyszeń religijnych w lokalach szkolnych nie pozwalali lub uzależniali je od swojego nadzoru, księża będą je odbywali w innych odpowiednich lokalach parafjalnych.

Pragnąłem, drodzy diecezjanie — pisze ks. biskup Łukomski — uniknąć tej przykrej dla mnie odezwy i dlatego zabiegałem kilkakrotnie u władz szkolnych o naprawę tego bolesnego stanu rzeczy.

Ponieważ władze szkolne nie okazały dotąd skłonności do przywrócenia nauki religji i nieprzyjazna akcja przeciwko stowarzyszeniom religijnym młodzieży szkolnej nie ustaje a nadto dochodzą mnie skargi, jakoby młodzieży dotkniętej temi zarządzeniami szkoły nie wzięli w obronę, byłem zniewolony dać wam niniejsze wyjaśnienie i udzielić wskazówek odpowiedniego postępowania“.

Samochoodem w tłum widzów

STRASZNY WYPADEK W CZASIE WYŚCIGÓW. SZEŚĆ OSÓB ZABITYCH, KIEROWCA WALCZY ZE ŚMIERCIĄ.

Paryż 13 maja. Podczas wyścigów samochodowych w Fontainebleau wydarzyła się dziś straszna katastrofa, która pociągnęła za sobą kilka ofiar w ludziach. Z przyczyn dotychczas niewyjaśnionych kierowany przez automobilistę Eryka Lore wóz Bugatti wjechał tuż przed metą w tłum widzów, z których 6 poniosło śmierć na miejscu a większa ilość odniosła rany, w tem wielu ciężkie. Kierowca odniósł tak ciężkie rany, że w szpitalu walczy ze śmiercią. O pedzie z jakim auto wjechało w widzów świadczy fakt, że pewnej kobiecie została głowa formalnie odcięta od tułowia. Także inne ofiary zostały mniej lub więcej zniekształcone.

Katastrofę wywołał pies.

Paryż 13. 5. Wedle dalszych doniesień z Fontainebleau, kierowca nieszczęsnego samochodu, który wpadł w tłum widzów, zmarł w szpitalu z ran odniesionych w wypadku. Jak obecnie stwierdzono nazwisko Eryk Lora było pseudonimem lotnika wojskowego Cochina, liczącego lat 28. W chwili katastrofy wóz pedził z szybkością 180 km. na godzinę. Przyczyna katastrofy nie jest jeszcze dokładnie wyjaśniona, jednak według wszelkiego prawdopodobieństwa wywołał ją pies, który dostał się na trasę biegu. Publiczność chciała wskazać auto mobilistę psa, przez co dowrócono jego uwagę od kierownicy. — wóz skoczył w bok, wpadł w tłum widzów, następnie na drzewo i zdruzgotał się doszczętnie.

Kilkudziesięciu robotników zaspanych kamieniami.

NIESZCZĘŚCIE PRZY BUDOWIE TAMY NA SACHALINIE.

Londyn 13 maja. Wedle doniesień z Pekinu w japońskiej części wyspy Sachalin przy budowie tamy wodnej w czasie wybuchu dynamy

zginęło kilkudziesięciu robotników zostało zaspanych kamieniami. Dotychczas z pod gruzów wydobyto 23 zabitych.

Bezbramkowy mecz Podgórze ze Strzelcem.

Wynik spotkania ligowego Podgórze — Strzelec brzmiał 0:0. Na grze obu zespołów odbył się nieznośny upał, który rozlaźnił szeregi obu drużyn. Za wyjątkiem krótkich okresów przeważała drużyna Podgórze, której atak nie wyzyskał kilku „murowanych” pozycji do zdobycia bramki. Goście byli również słabo dysponowani; nie trafiali nawet do pustej bramki.

Widzów półtora tysiąca. Sędzia p. Gumpłowicz.

Garbarni wygrywa z Warszawianką 4:0 (2:0).

Mecz ten, choć rozegrany w tym samym dniu co spotkanie Podgórze — Strzelec odbył się na deszczu. Był on bezspornie ciekawszymi. Obie drużyny wykazywały początkowo grę wrównaną, później jednak bardziej rutynowana Garbarnia zdobywa coraz bardziej teren i strzela przez Pazurka I. i Riesnera w 17 i 31 minucie dwie bramki.

Po przerwie przewaga Garbarni rosła i przynosiła jej dalsze dwa punkty w 12 minucie przez Pazurka I i w 40 minucie przez Maure-

ra. Goście zaśluzili sobie przynajmniej na punkt honorowy. Nie zdobyli go, mimo, że ułatwiał im zadanie bramkarz Garbarni Kozłowski bardzo dobry, jednak nieumiejętnie wybiegający.

Sędziował „z figurami” p. Schneider. Widzów około 3 tys. Rogów 4:2 dla Garbarni.

RUCH STRACIŁ PUNKT.

Warszawa, 13 maja (Tel. wł.) Spotkanie ligowe Legja — Ruch zakończyło się niespodziewanie wynikiem nierozstrzygniętym 2:2. Ruch stracił więc pierwszy punkt w rozgrywkach ligowych.

Lódź, 13 maja. (Tel. wł.) W Łodzi roz-

grały mecz ligowy drużyny LKS-u i Polonii. Wygrał LKS. 1:0.

20 osób rannych w katastrofie kolejowej.

Paryż 13 maja. W La Rochele najechał wczoraj wieczór pociąg przetokowy na stojącej na stacji pociąg osobowy, wskutek czego kilka wagonów uległo zniszczeniu, przyczem 20 osób odniosło rany w tem kilku ciężkie. Katastrofę spowodował maszynista, który przejechał sygnał zamknięty.

To słychać w Krakowie.

Poniedziałek 14: Bonifacego i Wiktora m.
Wschód słońca 3.44, zachód 19.21.
Długość dnia 15 godzin i 9 min.
Wtorek 15: Zofji wd., Jana de la Salle.
Wschód słońca 3.42, zachód 19.23.
Długość dnia 15 godzin i 12 min.

REPERTUAR TEATRU SŁOWACKI

Poniedziałek: „Prawie noc poślubna“.
Wtorek: „Wasy i peruka“.

REPERTUAR KINOTEATRÓW

SWIT: Stracony ekspres.
WANDA: „Tańcząca Wenus“.
SŁONKO: Bezbożne dziewczę.
APOLLO: Precz z kryzysem.
SZTUKA: „Życie jest piękne“ (Annabella).
UCIECHA: „Świat należy do ciebie“.
PROMIEN: „Halo Paryż“ i „Buster w Kabarecie“.
BAGATELA „Pieśń Nocy“, w gł. roli Jan Kiepura.
ADRIA: „Książę Arkadij“.
ATLANTIC: Rozkoszne kłopoty (M. Chevalier).
KINO DOMU ŻOŁNIERZA. Od 14. V. do 17. V. 1934 r. „Grzesznica z Monparnasse“.

Tradycyjna procesja z Wawelu na Skalkę.

Tradycyjna procesja z głową św. Stanisława z katedry wawelskiej na Skalkę, która się odbyła wczoraj w niedzielę, zgromadziła olbrzymie tłumy wiernych. Wśród bicia dzwonów okolicznych kościołów, przy wtórze Zygmunta, ruszył z świątyni królewskiej wspaniały pochód wiernych. Pieśń kościelne rozlegały się potężnie i szeroko... Przy udziale kapituły katedralnej i licznej kleru prowadził procesję ks. biskup Rospond. Relikwie z Głową św. Stanisława nieśli klerycy Seminarjum duch. Procesja, zszedłszy z wzgórza wawelskiego, ruszyła ulicą Stradom, zajmując ją w całej jej szerokości.

W kościele na Skalce uroczystą Sumę odprawił ks. prałat Skoczyński, kazania wygłosili: Rektor Seminarjum duch. częstochowskiego ks. prałat dr. Karol Makowski, oraz ks. Figlewicz, wikariusz katedralny. — W czasie Sumy pienia liturgiczne wykonał Chór katedralny pod batutą p. Tomasza Flaszcy. Przy organach p. Świerczek. Po sumie ks. biskup Rospond udzielił zebrany tłumom wiernych błogosławieństwa Głową św. Stanisława.

Uroczyste Nieszpory w kościele na Skalce odprawił przeor OO. Paulinów. O. Augustyn Jędrzejczyk, kazanie wygłosił ks. kapelan Staich.

W uroczystej procesji na Skalkę wzięła udział m. in. wycieczka z Rybnika, licząca przeszło 400 osób. Uczestnicy wycieczki przybyli do Krakowa specjalnym pociągiem z okazji tradycyjnych uroczystości ku czci św. Stanisława.

Obchód rocznicy społecznych encyklik.

Staraniem Akcji Katolickiej w Krakowie na Zwierzyńcu odbył się uroczysty obchód z okazji rocznicy wydania encyklik „Rerum Novarum“ i „Quadragesimo anno“.

Słowo wstępne wygłosił p. iaz. Fiszer, prezes Akcji Katol. na Zwierzyńcu, który przedstawił warunki w jakich encykliki zostały wydane; dalej podkreślił, że uroczystość została urządzona, aby oddać hołd papieżom Leonowi XIII i Piusowi XI i przystosować opinię publiczną do żądania wprowadzenia w życie zasad wyrażonych w tych encyklikach. Następnie wyczerpujący referat wygłosił arch. Józef Kaczmarczyk, który w sposób jasny i wycozernująco przedstawił treść encyklik. Na zakończenie orkiestra zakładu braci Albertynów odegrała hymn papieski. Obchód encyklik zgromadził liczną publiczność parafii zwierzynieckiej.

Zjazd delegatów Spółdzielni Spożywczych

Wczoraj w niedzielę odbyła się w Krakowie konferencja delegatów Spółdzielni Spożywczych okręgu krakowskiego. Sprawozdanie z działalności Związku i instytucyj związkowych zdał delegat Centrali St. Dippel, prace oddziału krakowskiego przedstawił kierownik p. A. Łoziński. Stan gospodarczy spółdzielni w okręgu zreferował M. Ziemiański ilustrator okręgu. Z przedstawionych sprawozdań wynika, że Związek obejmuje 845 spółdzielni z 279.942 członkami i 631 pracownikami. Związek liczy 25 głównych oddziałów sprzedaży, 4 fabryki, 2 agencje (w Gdyni i Łodzi); obrót zewnętrzny wyrażał się w ub. roku cyfrą 69.616.846.20 złotych.

Jeśli chodzi o okręg krakowski, to mimo ogólnej stagnacji gospodarczej, obrót w spółdzielniach rośnie (w r. 1933 wzrósł o 20 proc.).

Na wczorajszej konferencji obecnych było 67 delegatów, reprezentujących 35 spółdzielni i instytucyj.

Pod nowym Zarządem Katolickim.
Kinoteatr dźwiękowy „SŁONKO“ ul. Lubicz 15.
Od czwartku dnia 10 maja 1934. — Przepiętny superfilm reżyserji Cecila B. De Mille'a
Bezbożne dziewczę przedstawiający życie organizacyjne młodzieży uczącej się i stosunki w amerykańskim domu poprawczym. W rolach głównych **Lina Basquette Mary Prevost**
Początek przedstawień o godzinie 5, 7 i 9-10, w niedzielę od godziny 3 popołudniu.
Poranki w niedzielę o 10 i 12.

Walne Zebranie Tow. Kolonij wakacyjnych.

Wczoraj, w niedzielę, odbyło się Walne Zgromadzenie członków Tow. kolonij wakacyjnych Poręba Wielka dla uczniów gimnazjów m. Krakowa w gmachu gimnazjum IV-go. Po zgromadzeniu zebraniu przez prezesa Towarzystwa, dr. Wł. Ekierta i odczytaniu protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia, przedstawiono sprawozdanie za r. 1933.

Najważniejszą troską Wydziału Tow. — brzmi sprawozdanie — było zebranie funduszy na utrzymanie kolonij w Porębie Wielkiej. Z ubolewaniem jednak stwierdzić należy, że dochody Tow. w ostatnich latach maleją, a wydatki rosną wobec otwarcia oprócz letniej także zimowej kolonij w Porębie W.

W I. sezonie było na kolonij w Porębie W. 115 uczniów, w II. sezonie 80. Z Krakowa pochodziło w I. sezonie 91, w II. sezonie 70 kolonistów; z Radomia w I. sezonie 24, w II. sezonie 1; nadto 9 uczniów z polskiego gimnazjum w Gdańsku. Wszyscy uczniowie byli narodowości polskiej, religji rzym.-kat. W postępach w nauce wynik bardzo dobry osiągnęło 14 uczniów z Krakowa i 1 z Radomia. Postępy dobre wykazało z Krakowa 61 uczniów. Wiek uczniów odpowiadał mniej więcej klasom, t. j. od 11 do 19 lat włącznie. Należących do Solidarności marjańskiej było na kolonij 37, harczerzy 19, a należących do P. W. 22 uczniów.

Jeżeli chodzi o zawod rodziców, to najczęściej było między kolonistami synów urzędników państwowych i prywatnych, profesorów, wojskowych, funkcjonariuszów kolejowych, emerytów, rzemieślników i robotników, a nadto wdów, z czego poważny procent, bo 55 na 195 było synów członków b. Kasy chorych. Synów bezrobotnych było 15, sierot zupełnych 4.

Co do stosunków mieszkaniowych, to najważniejszą częścią rodziców kolonistów mieściła się w 1 izbie z kuchnią, lub w jednym pokoju i kuchni. W ostatnich wypadkach jeden lub dwa pokoje zwykle odnajmowano. Dodać należy, iż przeważna część mieszkań rodziców kolonistów

znajduje się w oficynach i ciemnych suterynach, nieraz wilgotnych i cierpiących z reguły na brak słońca i powietrza, zwłaszcza przy większej ilości współlokatorów.

Na częściowe pokrycie kosztów miesięcznego wyżywienia i utrzymania kolonij krakowskich uczniów 1 wieścił opłatę 60 zł, 5 po 50 zł, 25 po 40 zł, 1 po 35 zł, 18 po 30 zł, 9 po 25 zł, 39 po 20 zł, 24 po 15 zł, 31 po 10 zł. — 23 uczniów, w tem 9 z Gdańska było zupełnie zwolnionych od taksy, nawet od opłaty biletu kolejowego z Krakowa do Mszany Dolnej i zpowrotem. Radomiacy w liczbie 24 zapłacili pełną taksę za utrzymanie na kolonij, tj. 70 zł. Jeden zwolniony.

Jeśli chodzi o wyżywienie kolonistów, to na głowę dziennie wypadło: chleba 643 gr, mleka 1.16 litra, mięsa 200 gr, jarzyn 700 gr, cukru 92 gr, tłuszczu 70 gr, jaj 7 na tydzień, artykułów mącznych 199 gr.

W porównaniu z minimum racyj żywnościowych, zalecanych przez instrukcję wojewódzką dla kolonij letnich, wynika, że pod każdym względem odżywiano dzieci znacznie lepiej, niż instrukcja zaleca. Dzieci bowiem spożywały chleba o 243 gr, mleka o 0.16 litra, jarzyn o 300 gr, artykułów mącznych o 74 gr, tłuszczów o 10 gr, cukru o 42 gr, jaj o 3 więcej — ponad przepisaną miarę.

Uczniowie, bawiący na kolonij, urządzili kilkanaście wycieczek w bliższe i dalsze okolice Poręby Wielkiej; pozatem zorganizowano szereg wieczorków literacko-artystycznych, — przyjmowano gości z Krakowa, m. in. p. woj. Kwaśniewskiego itd.

Pobył na kolonij przyniósł jej uczestnikom znaczną poprawę zdrowia i nowy rozmach do pracy w ławie szkolnej.

W wyborach uzupełniających do Wydziału wybrano prezesem dr. Wł. Ekierta; nadto do Wydziału weszli: b. wiz. Michalski, prof. Koch i dyr. Goetel, na zastępców wybrano: dr. A. Bobaka, p. M. Maruńczaka i dyr. Stankiewicza.

Teatr świetlny „APOLLO“ Kraków ul. św. Tomasza 11
Od soboty 12 bm. Najweselejsze arcydzieło sezonu, lekkości i pikanterji
Precz z kryzysem szampańska komedia skrząca się od pereł najczystszej humoru
i dowcipu. Bajeczne melodie. Przepyszna wystawa. Kapitalne zdjęcia. Arcykomiczne sytuacje. Rewelacyjne tańce i śpiewy. 74 najpiękniejszych dziewcząt świata. — Każda z tych dziewcząt wybranych z pośród 5 tysięcy kandydatek, to ideał piękności. — W gł. roli: król komików najulubieńszy i naj- **Eddie Cantor** pozatem czarujący smant, **Georg Raft** i najwyższa wesołszy artystka **Charlotte Greenwood**. Reż. E. Sutherlanda. — Film ten uczy jak zwalczyć kryzys. Filmu tego nie można opuścić. Każdy się tu uśmieje i zabawi. — UWAGA: Wielki konkurs filmowy Redakcji Przeglądu Filmowego, Teatralnego i Radiowego. Bliższe szczegóły na ekranie.
Uwaga: Dla PP. Urzędników, Wojskowych, Akademików i Studentów za okazaniem legitymacji zniżki z III miejsc na I miejsca, z II miejsc na fotele.

Nowy rozkład jazdy od 15 maja.

O północy z dnia 14 na 15 maja b. r. wchodzi w życie na wszystkich liniach P. K. P. nowy rozkład jazdy. Nocy tej t. j. nocy z poniedziałku 14-go na wtorek 15-go maja b. r. odjadą z Krakowa następujące pociągi wedle zmienionego rozkładu:

Pociąg mieszany Kraków—Warszawa przez Strzemieszce — Radom — Dęblin odepdzie już o godz. 22.35 (a nie o godz. 22.55). Pociąg osobowy Kraków—Warszawa odepdzie już o godz. 22.45 (a nie o godz. 23.10). Pociąg osobowy Tarnów — Warszawa przybywający do Krakowa o godz. 21.05 będzie w Krakowie rozwiązany i odepdzie z Krakowa do Warszawy dopiero dnia 15. V. o godz. 0.45 wedle nowego rozkładu jazdy. Pociąg pospieszny Wiedeń — Praga — Lwów — Bukareszt przybywający do Krakowa o godz. 0.38 dnia 15. V., będzie w Krakowie rozwiązany. Dalszego połączenia w kierunku Lwowa — Bukaresztu nie będzie. Pociąg osobowy Kraków — Krynica i Kraków — Stryj odepdzie z Krakowa w nocy 14. V. na 15. V. — o godz. 23.20. Pociąg osobowy Kraków — Lwów odepdzie z Krakowa dopiero 15. V. o godz. 0.15 wedle nowego rozkładu jazdy. Pociąg mieszany Kraków — Zakopane odepdzie z Krakowa po raz pierwszy dnia 14. V. o godz. 23.00. Pociąg osobowy Kraków — Zakopane odepdzie z Krakowa dnia

15. V. dopiero o godz. 0.45.

Poza tem pociąg mieszany z Wieliczki do Bieżanowa odepdzie z Wieliczki dnia 14. V. już o godz. 23.20 (a nie o godz. 23.30) i uzyska w Bieżanowie połączenie do pociągu w kierunku Tarnowa.

Ze względu na zmiany jakie zachodzą między obecnie ważnym a wchodzącym w życie rozkładem jazdy, należy liczyć się tej nocy z ewentualnymi opóźnieniami pociągów pasażerskich. Jest wskazaniem, aby osoby zamierzające wyjechać tej nocy, poinformowały się w stacjach wyjazdu o godzinie odejścia pociągu.

Od środy dnia 9 b. m. w kinoteatrze „SZTUKA“

Film tysiąca rewelacji. — Najnowsze arcydzieło czołowej produkcji francuskiej
ZYCIE JEST PIĘKNE Symfonia radości, szczęścia i wesela. — Film ten został odznaczony I-szą nagrodą Akademii Filmowej w Paryżu. — Scenariusz pełen humoru i komicznych przygód. — Fascynujące kreacje stwarza tu wysniona para kochanków: czarująca, popularna, prześliczna gwiazda **Annabella** oraz resowy, młodzieńczy, przemiły, junacki **Gustaw Froehlich** Realizował znany i ulubiony reżyser, pionier nowych dróg **Paweł Fejos** Ten wspaniały film jest od paru tygodni sensacją całej w kinematografii: **Europej.** — Wyświetlany zdjęcia osób biorących udział w Konkursie filmowym Redakcji Przeglądu Filmowego, Teatralnego i Radiowego. — Bliższe szczegóły na ekranie. — UWAGA: dla PP. Urzędników, Wojskowych, Akademików i Studentów za okazaniem legit. zniżki z III miejsc na I miejsca, z II miejsc na fotele.

Pociąg w „Nieznane“ z atrakcjami.

Dyrekcja Kolei w Krakowie organizuje na Zielone Święta atrakcyjną wycieczkę w „Nieznane“. Z Krakowa odjazd w niedzielę 20 bm. o godzinie 6.20. Do Krakowa powrót w poniedziałek dnia 21 bm. o godzinie 23.00

W programie: 1) Kąpiel rzeczna — plaża, 2) wypadek pociągiem w „Nieznane“, 3) Wycieczka krajoznawcza, 4) Orkiestra cygańska, 5) Godzina dla zdrowia, 6) Wybór „Miss Nieznane“. — Cena przejazdu tam i z powrotem 6.90 zł. — Dodatkowy kupon na wszystkie imprezy, dwudniowe wyżywienie (z wyjątkiem kolucy) i nocleg zbiorowy w pawilonach można zakupić w cenie 8.00 zł. (dla nocujących w wagonach kolejowych 3-ciej klasy 6.50 zł.). Razem 14.90 zł. (względnie 13.40 zł.).

W pociągu wagon „Bar-dancing“, — ilość miejsc ograniczona do 400. Dyrekcja zastrzega sobie prawo odwołania pociągu, w razie zgłoszenia się za małej ilości osób.

Zderzenie motocykla z autobusem.

Tragiczny wypadek wydarzył się wczoraj przedpołudniem w Podgórzu koło zakładu Mactecznego. Oto zderzył się tam dwuosobowy motocykl z autobusem miejskim, przyczem obje osoby, jadące motocyklem, doznały poważnych obrażeń. Zym. Ryszowski (lat 33) uległ złamaniu podudzia, Tad. Koźbial (lat 25) doznał ran na głowie i wstrząsu mózgu. Zawezwano Pogotowie Ratunkowe, które przewiozło obu pokaleczonych na oddział chirurgiczny szpitala św. Łazarza. Motocykl został zupełnie strzaskany. — Policja prowadzi dochodzenia celem ustalenia winy w wypadku.

Oszust w pułapce.

W związku z zatrzymaniem Zdzisława Leśniowskiego, za oszustwa na szkodę szeregu osób, przez podstępne wyłudzenie obligacyj 5 proc. pożyczki konwersyjnej, oraz innych papierów wartościowych za współudział w tych oszustwach zatrzymano Edwarda Miziurę lat 25, agenta handlowego z Krakowa, który jako agent bankowy znał wiele osób, posiadających obligacje państwowe. Nazwiska tych osób podawał Miziura Leśniowskiemu i jego współnikom, którzy następnie osoby te odwie dzali jako „kontrolerzy“ losów i pod tym pozorem obligacje od nich wyłudziali.

W wyżej podany sposób wyłudzili wymienieni od szeregu osób tak w Krakowie jak i na prowincji większą ilość obligacyj państwowych, które spieniężali, dzieląc się pieniędzmi.

Niedziela pod znakiem L. O. P. P.

Niedziela wczorajsza upłynęła w Krakowie pod znakiem LOPP. Na Rynku głównym urządzona była loteria fantowa, orkiestry przetrę gady przez miasto, zbierano datki na cele Obrony Przeciwlotniczej i Przeciwgazowej. Popołudniowa burza (aczkolwiek przejściowa), połączona z deszczem uniemożliwiła odbicie się głównej, atrakcyjnej imprezy ataku samolotów na Kopiec Kościuszki i pokazu obrony przeciwlotniczej.

Odezyty.

Wieczór recytacyjny utworów Tytusa Człewskiego pt.: „Zielone oko“, „Wizje elektryczne“ i in. dziś 14 bm. o godzinie 9.30 wieczór w Domu Artystów plac św. Duża 5.

Presimy P. T. Abonentów o nadsyłanie prenumeraty za maj.

Równocześnie zwracamy się do wszystkich abonentów zalegających z prenumeratą z gorącym wezwaniem aby zechcieli niezwłocznie zaległości wyrównać.

Melioracja Polesia

Na razie tylko badania.

Na podstawie nowych zarządzeń, prace związane z melioracją Polesia prowadzić będzie nadal ministerstwo rolnictwa.

Projekt melioracji Polesia jest największym projektem tego rodzaju w świecie, obejmuje bowiem przestrzeń 5 milionów ha, z czego 2 milj. ha przypada na grunty torfowe. Melioracja polegać musi nie tylko na osuszeniu błot i bagien, ale jednocześnie na zamienieniu ich na użytki rolne, inaczej przestrzenie zmeliorowane szybko uległyby „zdziczeniu“. Nie byłyby to może błota i bagna jak dawniej, ale byłyby również nie użytkowymi jak i przedtem. Melioracja więc musi być prowadzona jednocześnie z ich zagospodarowaniem, a zmeliorowane przestrzenie stać się muszą łąkami, bądź gruntami ornymi, bądź muszą być zalesione. — W każdym razie nie mogą być pozostawione odłogiem.

Obecnie na całym obszarze 5 milj. ha dokonano już studjów topograficznych, hydrologicznych, geologicznych, gleboznawczych i t. p., które w najbliższej przyszłości będą poddane opracowaniu.

Projekt generalny ma na celu nie tylko meliorację, lecz i zagospodarowanie Polesia, przyczem obejmuje on również regulację dróg wodnych, sztucznych i naturalnych.

Dla wykonania tego zadania, ministerstwo rolnictwa i reform rolnych powoła do życia właściwą techniczną organizację, która byłaby w stanie nie tylko przejąć od ministerstwa komunikacji rozpoczęte przez Biuro Projektu Melioracje prace, lecz doprowadzić je do końca.

Pozwój ruchu turystycznego z Niemiec do Polski.

Niemcy interesują się obecnie Polską jako terenem turystycznym, w szczególności intensywny sposób. Ze Śląska niemieckiego przybyło już do Krakowa i w Tatry parę wycieczek masowych, obecnie zaś do Orbisu zwróciły się największe niemieckie organizacje turystyczne: „Mitropa“ (Mittel-europaisches Reisebureau), Wydział Turystyczny Linji Hamburg Ameryka i oddziały niemieckie wielkiej amerykańskiej turystycznej „American Express Company“ z propozycjami urządzenia szeregu większych wycieczek do Polski. Wymiana zdań w sprawach powyższych ma przebieg pomyślny. (Orbis).

Dziś na ekranie „UCIECHY“ znowu fenomenalna sensacja!

JOZEF SCHMIDT słynny artysta opery wiedeńskiej, zwany następcą Carusa, w najnowszym filmie wiedeńskim

Świat należy do Ciebie...

Obok Józefa Schmidta występują: **Szoka Szakali, Walter Edthofer, Liliane Diez, Otto Tressler.**

Film ten to jeden wielki triumf wszystkich ekranów świata!

„Minimalne“ żądania zbrojeniowe Niemiec

Londyn, (PAT). Bawiący tu wysiłek kancl. Rzeszy Hitlera v. Ribbentrop w wywiadzie z przedstawicielem agencji Reutersa oświadczył, że żądania Niemiec w sprawie rozbrojenia nie uległy bynajmniej zmianie i uważane są przez rząd Rzeszy za mi-

minimalne. Jeżeliby wszystkie narody zainteresowane dołożyły starań, meżnaby zdaniem Ribbentropa zawrzeć konwencję rozbrojeniową w bardzo krótkim czasie, gdyż większe rozbieżności zdań nie istnieją.

Konferencja zbożowa bez widoków.

Londyn, (PAT). Konferencja zbożowa, która rozpoczęła się w poniedziałek, celem ustalenia minimalnych cen na pszenicę, uległa dzisiaj odroczeniu do 27 czerwca. (Przyczyną bezskuteczności obrad jest nie-

ustępliwość państw zamorskich, które Europie chcą narzucić nadwyżkę swej produkcji rolniczej, zwłaszcza pszenicy. Przep. Red.).

Rzeczy ciekawe

DZIAŁALNOŚĆ SERCA PRZEDSTAWIONA NA FILMIE. Prof. Chorin w Leningradzie zbudował ostatnio aparaty elektrotechniczne, których czułość jest tak wielka, że rejestruje prądy elektryczne wytwarzane w organizmie ludzkim o napięciu nie większym, niż jedna milionowa część wolty. Aparaty te notują na taśmie filmowej zmiany prądu elektrycznego, wytwarzanego przez ruch mięśni i nerwów.

Celem uregulowania nakładu prosimy o jak najrychlejsze uregulowanie prenumeraty.

Radio.

Wtorek 15 maja 1934 r.

Kraków, (304.3) G.: 7.00 Audycja poranna; 11.35 Program na dzień bież.; 11.40 Przegląd prasy; 11.50 Wiadomości bież.; 11.57 Sygnal czasu; hejnał; 12.05 Transmisje z Warszawy; 15.00 Hejnał i pieśni majowe z Wieży Marj.; 15.20 Płyty; 16.05 Transmisje z Warsz.; 16.35 Płyty; 16.50 Transmisje z Warsz.; 17.50 Odczyt: „Ochrona przyrody i higiena społeczna“; 18.10 Skrzynka muzyczna z Warsz.; 18.25 Recital fortepianowy z Poznania; 18.50 Program na dzień następn.; 18.55 „Stary Kraków“; 19.10 Rozmaitości; 19.15 Płyty; 19.25 Transmisje z Warsz.; 19.43 Wiadomości sportowe lokalne; 19.47 Transmisja z Warsz.

Kupuj tylko
W DROGERJI im. SW. TERESY
STEFANA HYŁY **KRAKOW**
WIŚLNA 6.
 mydła, kremy, perfumy, wody kolońskie, kosmetyki, gabki, galanterja toaletowa, zioła, chemikalia i t. d.
TOWAR W WIELKIM WYBORZE,
NA JLEPSZEJ JAKOŚCI.
 Ceny niskie. Ceny niskie

Lwów, (377.4) G.: 18.55 „Z młodego domu“ feljton; 19.10 Rozmaitości.

Warszawa, (1345) G.: 7.30 Sygnal czasu i pieśń „Kiedy ranne wsują zorze“; 7.05 Gimnastyka; 7.25 Płyty; 7.35 Dziennik poranny; 7.40 Dalszy ciąg muz. z pvt. 7.55 Chwilka gospodarstwa domowego; 8.00 Program na dzień bież.; 11.40 Przegląd prasy; 11.50 „Życie artystyczne stolicy“; 11.57 Sygnal czasu; hejnał; 12.05 Koncert; 12.30 Wiadom. meteor.; 15.00 Transmisja z Krakowa; 15.05 Wiadomości o eksporcie polskim; 15.10 Wiadom. gospodarcze; 15.20 Płyty; 16.05 Skrzynka PKO; 16.20 „Cała Polska do morza“; 16.35 Płyty; 16.50 XXVI koncert z cyklu „Muzyka Niepodległej Polski“; 17.30 Odczyt: „Walka o Bałtyk“; 17.50 Odczyt z Krakowa; 18.10 Skrzynka muzyczna; 18.25 Recital z Poznania; 18.50 Program na dzień nast.; 18.55 Rozmaitości; 19.15 Wiadomości rolnicze; 19.25 Feljton; 19.40 Wiadomości sportowe; 19.47 Dziennik wieczorny; 20.00 „Myśli wybrane“; 20.02 „Orłow“ — operetka; w przerwie I Kwadrans literacki; w przerwie II. feljton: „Nareszcie sam“; 22.30 Muzyka tan.; 23.00 Wiadomości meteorologiczne i komunikat polijny; 23.05 D. c. muzyki tanecznej.

Katowice, (395.8) G.: 18.50 Pogawędka Cioci Helj z dziećmi; 19.10 Wł Miedniak: Gawęda wędkarska.

Przy zamawianiu pojedynczych egzemplarzy „Głosu Narodu“ należy równocześnie nadesłać 20 gr za każdy numer dziennika i opłatę pocztową 10 gr. od egzemplarza.

Dziś i codziennie „WANDA“ w teatrze świetlnym

Najwspanialszy film muzyczny naszych czasów. Wszystkie arcydzieła błędą wobec tego niebywałego filmu oczekiwanego przez miliony

Tańcząca Wenus

Epokowy film miłosny. Odwieczna pieśń niezaspokojonych marzeń. W rolach głównych: Wymarzona para kochan **JOAN CRAWFORD** i bożyszcze **CLARK GABLE.** Muzyka, tańce, ków fascynująca kobiet **CLARK GABLE.** Muzyka, tańce, cudne balety, zachwycające piosenki, olśniewająca wystawa 300 najpiękniejszych girlsów Ameryki, fenomenalne rewje, porwijająca akcja. Ponadto w programie film reportażowy z konkursu tańca. Tempa Dnia urządzonego w sali dancinowej kawiarni „Feniks“ dnia 30 kwietnia br. Każdy nabywający bilet wkłada kupon „Tempa Dnia“ i w ten sposób wybrana przez plebiscyt para otrzymuje jedną z 4 nagród konkursu tańca. Bliższe szczegóły w „Tempie Dnia“

Najnowsze aktualności: Minister Barthou w Polsce.

Kino Świt

Od soboty 12 maja 1934 r.

Kino Świt

Dziś film wielkich sensacji, którego akcja rozgrywa się na lądzie, wodzie i powietrzu. — Obraz o szalonym napięciu! — Zawrotna akcja! — Ciekawa treść! — są osnową tego doskonałego filmu.

Stracony Ekspres

według doskonałej powieści mistrza sensacji „Conan Doyle’a“, Żywiłowe wybuchy Karkołomne postęgi. — Napad na pocąg. — W rolach głównych: **Frank Albertson, Cecylia Parker.** Wytwórnia amerykańska: Universal Pictures Corporation. — Dodatki: Tygodnik Paramountu i polski dźwiękowy.

Trzy wyświetlenia w dnie powszednie o godz. 5, 7, i 9 wieczór. a w niedziele i święta także o g. 3 popoł. — Zniżki dla P. Akad. (za legit.) i uczn. szkół średn. (w mundurkach) przy kasie. Ceny miejsc od 45 groszy. Zniżki i legitymacje ważne.

T. TRILBY.

28

„Kuleczka“ pani ministrowa III. republiki.

autoryzowany przekład z francuskiego Zofji Skolimowskiej.

XII.

Miłą przeżyliśmy godzinę, obiad był doskonały, nasza kucharka przeszła samą siebie Daniel. wesoly jak student, przypomni mi Daniela, gdy miałam lat dwadzieścia. Deniza, mająca jutro wyjechać do babki do Vichy chciała nam pozostawić dobre po sobie wspomnienie, roztoczył uroki swego dowcipu w błyskotliwym ze swym ojcem djalogu. Kuleczka i Klarcia śmiały się i zjadaly z wielkim apetytem.

Siedzimy na tarasie w wygodnych fotelach, jest-jeszcze jasno a słońce zachodząc rzuca ognisty blask na góry i barwi krwawą purpurą spokojny nurt rzeki. Świeżo podlane kwiaty pachną a lekki, wonny powiew wachluje nam twarze.

Chciałoby się przedłużyć takie lubo godziny, lecz Bóg nie pozwala. Większą mądra nas wartość to, co może przeminąć. Mileczymy, nieledwie w skupieniu rozkoszujemy się tą chwilą, czując zjednoczenie naszych dusz. Otaczający spokój przenika na-

szę jestestwa, pogodna miłość nas łączy a serca samorzutnie wznoszą się do Stwórcy. Jest to modlitwa bez słów, ale zawsze modlitwa. Idziemy cichym ogrodem i oto ktoś nadechodzi, przerwie czarowny spokój. ach, szkoda!

— To Mantin z folwarku Chataigniers, z pewnością jakiś kłopot!

— Dobry wieczór pani, panu, panienkom! Przyehodzę powiedzieć, że u nas zdarzył się wypadek. Krowa kopnęła Joasię, nie może poruszać ręką, krzeczy, że ją boli i bardzo prosí o panią!

— Idę, lecz przedewszystkiem trzeba wezwać doktora.

— A po co. proszę pani, idąc jutro na jarmark, wezmę do niego Joasię, wizyta u niego wypadnie zawsze taniej.

Daniel wtrąca.

— Ależ zapłacę ci tego doktora.

— Bardzo panu dziękuję, ale pańskie, czy moje, zawsze to pieniądze, a ręka, to tylko ręka. Ona josi o panią a nie o doktora.

Niewarto dyskutować z Mantinem znam dobrze jego upór.

— Chodźmy do Joasi.

Ku memu zdziwieniu Dozia przyłącza się do nas.

— Towarzysze mamie.

Naturalnie Klarcia idzie z nami.

Ferma Chataigniers jest dość oddalona

od naszego dworu, trzeba przebyć górę by dotrzeć do niskiego domku, w którym żyje już trzecie pokolenie Mantinów.

Domek jest skromny, stary, drzwi wąskie, małe okna niewiele dopuszczają światła, na domiar zapełniają je doniczki z geranjami w kwiecie. Na szczęście zaprowadziliśmy w nim światło elektryczne, choć Mantin twierdził, że to niepotrzebne, inaczey trudnoby mi było sprawdzić stan ręki Joasi. Przed domem siedzą trzy dziewczynki z robotkami, jeden chłopezyk czyta, dwaj inni grają opodal w kregle.

Mantin zarabia dobrze, lecz że ma dziecięcio dzieci do ubrania, nakarmienia, nauki, trudno mu związać koniec z końcem. Na łóżku rodziców leży Joasia, dziewczynka lat piętnastu, prowadząca mleczarnię. Płacze, a obok niej, robiąc pończochę, matka pochlipuje.

— Boli, ach, boli. Ruda mi to zrobiła, złe, podstępne bydlę, podeszła do mnie znienacka, uderzyła rogami, powaliła na ziemię.

Ujmuję w dłoń napuchnięte ramię, jest twarde. Każę dziecku poruszać palcami. Krzyk, płacz, że nie może. Mantin się niecierpliwi, wypraszamy go z pokoju, usiadam na łóżku i widząc, że przedewszystkiem dziecko jest wystraszone, uspukajam ją przed badaniem ramienia. Mam wrodzone współczucie dla każdego cierpienia. Bóg

dał mi dar cierpliwości z chorymi, nie moja zasługa, że znajduję łatwo słowa, które koją.

W przeciągu paru minut uspukajam Joasię i mogę przystąpić do badania. Nie groźnego na szczęście, dosć silna kontuzja, kampsres ból zlagodzą; sądzę, że doktor potwierdzi mą diagnozę.

Przywołuje Mantina, Joasia uśmiecha się do niego, twierdzi, że pani ją uzdrowiła. Weale go to nie dziwi, pani Kuleczka zna się na chorobach, doktor już niepotrzebny. Tym razem narzucam stanowczo mą wolę, Mantin musi słuchać; ha trudno, co pani, to pani.

Jego ojciec był ekonomem w mej rodzinie, on potem objął jego obowiązki.

Przed domem zastaje Klarcie i Denizę, rozmawiają z dziećmi. Wracamy wszystkie trzy, me córki garną się do mnie serdecznie.

— Uzdrowiła mama Joasię, — odzywa się Dozia, — podziwiam mamusię.

— Łatwo mi to przyszło, nie było uo groźnego.

— Potrafiła mama pocieszyć tę dziewczynkę, jałym nie uniała.

— Bo nigdy nie próbowałaś, więcej było u tej małej strachu, aniżeli bólu, przede wszystkim trzeba było ją uspokoić.

— I cóż mama mogła jej powiedzieć?

(Ciąg dalszy nastąpi).

Krajobraz; podróże, turystyka.

Wznawiamy dział turystyczny.

Najwyższy to już czas. Weszliśmy w okres wiosny, właściwie nawet lata, już w połowie kwietnia. Kto żyw, chce korzystać z pięknych widoków górskich i snuć plany „zdobywania“ tatrzańskich wierzchołków. Skromniejsi — marzą o kważnym mleku „prosto od Krowy“ lub o śpiewie słowika...

Najwyższy czas na wznawienie tradycyjnego (zresztą dopiero od roku) dodatku p. t. „Krajobraz, podróże, turystyka“. Wznawiając go jednak chcemy naszym Szanownym Czytelnikom zwrócić uwagę na jeden moment: — jest to dział, który powinien być redagowany nie w redakcji, ale w schronisku tatrzańskim, w hotelu szwajcarskim lub włoskim, w kabinie okrętu, w bezpośrednim zetknięciu z przyrodą, u samego źródła tej najpiękniejszej i najszybszej radości, która płynie z bezpośredniego obcowania człowieka z naturą, a przez nią z jej Stwórcą.

Dlatego zwracamy się do wszystkich na-

szych Czytelników, którzy planują wycieczki i podróże po kraju lub zagranicą, do naszych taterników, by zechcieli pamiętać o tym dodatku i nadsyłali swoje sprawozdania. Da im to szczególną satysfakcję. Odczytanie opisu przebytych i przeżytych przygód będzie nowym ich przeżywaniem. Niewysłowioną radość sprawią także tym, którzy podróżować nie mogą.

Dziś zamieszczamy ciekawo uwagi prof. Staśki o Hiszpanii, którą zwiedził szczegółowo w ostatnich latach. Wkrótce zaczniemy druk dłuższych wspomnień taternicznych Ks. radcy Wal. Gadowskiego, nestora polskich taterników i jednego z najbardziej na tym polu zasłużonych ludzi.

Na razie, kiedy większych wycieczek turystycznych jeszcze się nie robi, prosimy o wiadomości na temat, jak się nasze uzdrowiska i letniska przygotowują do „sezonu“ wakacyjnego lub kuracyjnego.

—o—

Hiszpania dzisiejsza.

Znany naszym Czytelnikom, z szeregu pięknych i barwnych foljetonów o Hiszpanii prof. Józef Staśko kończy swoją podróż po półwyspie iberyjskim — charakterystyką Hiszpanii. Jest ona równie ciekawa, jak opis miast, który nam prof. Staśko poprzednio podał. — Uw. Red. „Głosu Nar.“.

CHARAKTER NARODU.

Zwiedzając dzisiaj Hiszpanję, widzi się i rozumie się dobrze wpływ życia zbiorowego z jego wadami na charakter narodu. Hiszpan nie stosuje starożytnego przysłowia: Znaj samego siebie, lecz: Podziwiał samego siebie.

Hiszpan podziwiał siebie nie tylko w lustrze przy ubieraniu się, ale i wtedy, kiedy kilka razy dziennie daje sobie bućki na ulicy, czyści, lub kiedy przegląda się we wystawowej szybie, czy dobrze leży krawatka albo kapełusz, kiedy wręcza monetę kelnerowi lub w sklepie, kiedy rozmawia z przyjacielem lub podwładnym.

Wielki filozof i uczony hiszpański, Gaiet, którego pomnik wznosi się w parku Alhambry w cieniu wickowych wiązków, doskonale przedstawił charakter swego narodu:

— Gdyby mnie spytano o rodzaj tej nieuleczalnej choroby, na jaką cierpimy, odpowiedziałbym, że jest to choroba niechęci, czyli naukowemu słowy, cierpimy na osłabienie, wyczerpanie woli.

Hiszpania cierpi na brak wszelkiego zainteresowania się wszystkim, co wychodzi poza krąg codziennych myśli i trosk każdego człowieka. Hiszpan nie potrafi skupić się i nie zdaje sobie sprawy z tego, jakie przyjmuje wrażenia i czego właściwie chce. Dlatego brakuje mu poczucia interesu ogólnego i publicznego.

Król Ferdynand Katolicki skarży się do francuskiego ambasadora rezydującego przy jego dworze, mówiąc o swoim narodzie:

— Naród bardzo zdolny do broni, lecz niezorganizowany. Żołnierze dużo więcej walczyli, niż kierować i rządzić. Może to dlatego, że niezgoda tkwi w krwi Hiszpanów, narodu o umysłach niespokojnych, biednych i gwałtownych.

W istocie bunt jest jedynym wyjściem dla Hiszpanii, gny chce zaznaczyć swoją niepodległość i niezależność. Stąd tyle rewolucji i wojen domowych, zwłaszcza w wieku XIX.

Istnieje popularne podanie jak to Hiszpania przy stworzeniu świata zażądała od Stwórcy pięknego nieba i otrzymała je. Prosiła o piękne morze i dostała je. Potem zażądała pięknych owoców, pięknych krajobrazów, pięknych miast, pięknych ludzi i to wszystko otrzymała. Ale prosiła też o dobrego rządcę. Nie; to było za wiele, Hiszpania wówczas stałaby się już rajem na ziemi.

STOSUNEK HISPANIA DO PRAWA I OBOWIĄZKU.

Ciekawy jest stosunek Hiszpana do prawa. Biurokracja i ustawodawstwo w Hiszpanii jest przeciążone i zagmatwane. Wszyscy starają się prawo obejść i ominąć wszelkie ustawy. Straszna biurokracja objawia się na każdym kroku, a nawet i przechodni turysta nie jest od niej wolny. Np. w hotelu trzeba wypisywać meldunki sążniste, na pół metra i to w trzech egzemplarzach i to rzeczy zupełnie zbędne. Naco np. potrzebne policji hiszpańskiej, jakie panięskie nazwisko nosiła matka turysty? Albo w jakim hotelu stanie po wyjeździe z miasta?

Z biurokacją w Hiszpanii jest połączona

sprawiedliwość. Tu zawsze widzi się jakieś zamowładztwo i bezprawie. Na wyraz „sprawie dliwość“ zjawia się na wielu ustach uśmiech lub drżenie. Za pieniądze można w Hiszpanii wszystko kupić, nawet dyplom uniwersytecki. Niektóre uniwersytety mają nawet niemałe dochody ze sprzedaży tych dyplomów. Można też kupić urzędy, stopnie naukowe i nienaukowe, można uchylić się od pracy, od obowiązku służby wojskowej. Przekupstwo istnieje na każdym kroku. Wszyscy szyczą się stopniami uniwersyteckimi, a w Madrycie najwięcej jest adwokatów.

RELIGJA I OŚWIATA.

Stosunek Hiszpana do religii jest fatalny. Prawdziwego ducha religijnego trzeba szukać. Kościół obecnie ledwie jest tolerowany. Zakony, jeśli nie zniesione, to poddane surowym ograniczeniom. Kościoły częsteo pozamykane. Turysta pragnący zwiedzić jaką katedrę, musi szukać bardzo długo kościelnego i zazwyczaj za przewodnika dostaje małego chłopca. W wielu kościołach widać mężczyzn w kapełuszach — to są Hiszpanie.

Oświata i kultura duchowa stoją bardzo nisko. 80 procent ludności nie umie czytać i pisać. Jeżeli Hiszpan jest „wykształconym“ człowiekiem, to wiedza jego jest tylko książkowa. Podręcznik geografii półwyspu Iberyjskiego (nie Hiszpanii) na poziomie uniwersyteckim jest to nieduża książka małego formatu o wiele gorzej ułożona i mniej naukowo potraktowana, niż podręcznik geografii Francji używany i iaj w niższych klasach francuskiej szkoły średniej.

HISPANIA DAWNIEJ A DZISIAJ.

Co do obszaru, to za czasów swojej wielkości posiadała Hiszpania Portugalję, Neapol, Medjoan, Franche-Comté, Flandrie, ogromne obszary Ameryki środkowej i południowej, ważne kolonie w Afryce, w Indjach, Melanezji, Borneo i wiele innych. Dochody państwa hiszpańskiego za Filipa II. w r. 1593 szacowano były na 2 miliony dukatów w zlocie, t. j. około 50 milionów dolarów.

Przychód ze samego Meksyku miał wynosić około 3 milionów dolarów. W sto lat po śmierci Filipa II. gabinety europejskie układały projekt rozbioru Hiszpanii.

W Sewilji w r. 1515 istniało 16.000 zakładów jedwabniczych zatrudniających 130.000 robotników. W r. 1673 było już tylko 400 takich fabryk.

We fabrykach Segowji 34.000 robotników wyrabiali niegdyś 25.000 sztuk tkanin rocznie. W r. 1788 było zrobionych zaledwie 400 sztuk.

Toledo miało kiedyś 200.000 ludności, dziś ma zaledwie 28.000. Jest to jakby ruina czegoś, co już było. Kościółów ma 78.

Cordoba miała zgorą 500.000 mieszkańców, dziś niecałe 100.000. Segowja, jak wyżej wspomniano, miała samych robotników 34.000, dziś wszystkich mieszkańców ma 16.000.

Za Rzymian Hiszpania liczyła 40 milionów ludzi, w r. 1700 liczyła zaledwie 6 milionów. Pozostały tylko: wspomnienie minionej wielkości, duma rycerska, niezmiernie niesprawiedliwość, wstręt do prawdziwej pracy, nieprawienie sumienia i brak wszelkiej wyższej podniety moralnej. Dziś Hiszpania posiada tylko 22 milionów mieszkańców.

Hiszpania nie miała gospodarować w swoich koloniach i dlatego je straciła. Generałowie rządzili tam despotycznie i przez gwałt.

Jest jednak wiele objawów przemawiających za lepszym jutrem Hiszpanii. Hiszpania jako kraj posiada wielkie bogactwa mineralne.

a przyrost naturalny zaczyna się teraz zwiększać. Hiszpanie dzisiejsi zaczynają coraz więcej interesować się życiem i tem, co ich otacza. Zaczyna się na wielką skalę turystyka głównie przez Anglików popieraną, zaczyna się budowa kolej, gościńców, szkół. Hotele i wielkie gmachy państwowe stają obok siebie jak grzyby po deszczu. Widzi się to zwłaszcza w Barcelonie, Madrycie, Walencji. Dwie wystawy narodowe, urządzone z wielkim przepychem w roku

1930 w Barcelonie i Sewilji dowodzą, iż Hiszpania posiada wielkie możliwości rozwoju.

Naród hiszpański ma duszę wojowniczą i dzielną. Jest pełen poświęcenia i niespożytej energii. Przemysł rozwija się z każdym rokiem, głównie w Katalonji. Należy jeszcze dużo zmienić i zorganizować. Należy przeistoczyć kolejnięctwo, usunąć biurokrację, uprościć administrację, ukrócić samowładztwo wielu urzędników. Przeprowadzając reformę rolną można zmienić ustrój agrarny państwa. I należy z tem się liczyć, że młoda republika z temi kłopotami się upora.

Lecz naród hiszpański jeszcze śpi.

JÓZEF STAŚKO.

Tow. Tatrzańskie połączy się z Tow. Krajoznawczem.

W dniach 5 i 6-go maja r. b. odbywał się w Warszawie doroczny, walny Zjazd Delegatów Polskiego Towarzystwa Tatrzańkiego, najstarszego i najliczebniejszego towarzystwa turystycznego w Polsce, który zgromadził przedstawicieli wszystkich niemal Oddziałów, oraz wszystkich Sekcyj Towarzystwa. Ogółem na Zjeździe było reprezentowanych 189 głosów.

Obok zatwierdzenia sprawozdania Prezydium i udzielenia absolutorjum Zarządowi Głównemu, uchwalenia preliminarza budżetowego i dokonania wyborów uzupełniających, w jednorodnej dyskusji uchwalono szereg rezolucyj, które odzwierciedliły właściwe poglądy przedstawicieli turystyki górskiej w Polsce na najbardziej pilne i interesujące kwestje, dotyczące gospodarki turystycznej, ochrony przyrody górskiej, akcji wychowawczo-propagandowej wśród rzeszy turystycznych i t. d. Zjazd w szczególności podkreślił ważność i niezbędność ścisłego współdziałania Pol. Tow. Tatrzańkiego z oficjalnymi czynnikami, kierującymi z ramienia wojskowości akcją wychowania fizycznego w łączności z letniami i zimowym ruchem turystycznym w kraju.

Wśród spraw organizacyjnych podkreślić trzeba uchwałę, zmierzającą do zakładania przy wszystkich oddziałach i kolach P. T. T. osobnych sekcji ochrony przyrody górskiej, oraz do poparcia oddziału w Łodzi, dającego początek akcji rozsadzania limby w górach polskich. W sprawie ochrony Tatr, Zjazd wypowiedział się w sposób jak najbardziej zdecydowany i to ze spontaniczną jednorodnością wszystkich delegatów i członków Zarządu Gł., za jak najrychlejszym utworzeniem Parku Narodowego na całym obszarze Tatr, oraz za niedopuszczeniem do budowy jakichkolwiek kolejek linowych lub nowych dróg jezdnych na terenie Tatr zarówno po stronie polskiej jak czechosłowackiej. W dyskusji ostro potępiono akcję jednego z dzienników krakowskich oraz stanowisko 6 członków Towarzystwa, którzy wystąpili z odmienną akcją w tej sprawie w formie listu otwartego, zmierzającego do przeciwstawienia się konsekwentnej i od lat

jednolitej działalności Towarzystwa w tej sprawie. Zjazd uznał jednorodnie akcję zakładania pogranicznych parków narodowych i górskich rezerwatów przyrodniczych za działalność, nie tylko dającą się pogodzić ściśle z potrzebami turystyki i taternictwa, ale nawet z idącą im na korzyść; również podkreślono pełną zgodność Towarzystwa Tatrzańkiego z poglądami fachowego czynnika oficjalnego, jakim jest Państwowa Rada Ochrony Przyrody.

W sprawie stosunku do Pol. Tow. Krajoznawczego Zjazd wystąpił ze stanowiskiem jednorodnym, które wypowiedziało się nie tylko za powołaniem wspólnej mieszanej komisji, mającej za zadanie zbadanie możliwości połączenia (fuzji) P. T. T. i P. T. K., lecz już obecnie upoważniło tę komisję zgóry do występowania wspólnego w imieniu obu towarzystw w sprawach wspólnych o charakterze ogólnym.

W wyborach uzupełniających na miejsca opróżnione wybrano na członków Zarządu Gł. między innymi pp.: ppłk. T. Ziętkiewicza (Stryj), mg. W. Krygowskiego (Kraków), dr. W. Łabę (Kraków), dyr. St. Sojkę (Biała Małop.), prof. S. Sowę (Cieszyn), dyr. M. Mączyńskiego (Żywiec).

Wreszcie nie można nie podkreślić faktu ostatecznego uchwalenia opracowywanego od paru lat nowego statutu Towarzystwa i statutu wzorowego dla oddziałów P. T. T., które dostosowano do wymogów nowego prawa o stowarzyszeniach, zachowując w P. T. T. autonomię (osobowość prawną) oddziałów Towarzystwa i, stanowiącego jego część szczególną, Klubu Wysokogórskiego P. T. T.

Podkreślił Zjazd swą przychylność wobec zagadnień alpinizmu uchwałą, uznającą zasługi powracającej obecnie do kraju, polskiej wyprawy alpinistyczno - naukowej; która działała przez szereg miesięcy w Andach argentyńskich (grupy Ramady i Aconcaguy), oraz udzielając poparcia przygotowującym się do rychłego wyruszenia wyprawom wysokogórskim P. T. T. do gór Atlasu marokańskiego i do kraju Torrell'a na Spitsbergenie.

Odpyły członków z towarzystw turystycznych.

POWODEM: SKREŚLENIE ZNIZEK KOLEJOWYCH.

Według informacji, udzielonych przez Związek Polskich Towarzystw Turystycznych, ilość członków towarzystw, należących do tej organizacji, wyrażała się w ubiegłym roku, a więc przed zniesieniem zniżek kolejowych, przysługujących członkom tych towarzystw, w następujących liczbach:

Polskie Tow. Tatrzańskie — 93 oddziały, 34 kola i 21.000 członków.

Polskie Tow. Krajoznawcze — 93 oddziały, około 11.600 członków.

Polski Touringklub — 40 oddziałów i około 7.000 członków.

Żydowski Tow. Krajoznawcze — 31 oddziałów i 4.200 członków.

Tow. Turystyczne „Beskidnivercin“ (Śląsk) 8 oddziałów, 3.200 członków.

Automobilklub Polski — 8 oddziałów i około 3.000 członków.

Podolskie Tow. Turystyczno-Krajoznawcze 19 oddziałów, 1.600 członków.

Wreszcie Polski Związek Motocyklowy około 1.000 członków.

Ostatnio zauważyć można masowy wprost odpyły członków z tych towarzystw.

Nie też dziwnego, że sprawa przywrócenia indywidualnych zniżek kolejowych dla turystów jest obecnie pięknym zagadnieniem. — Kwestja ta m. in. zajmowano się na ostatnim zjeździe dorocznym Polskiego Tow. Krajoznawczego. Delegaci oddziałów prowincjonalnych skonstatowali, że w r. b. po zniesieniu zniżek indywidualnych, daje się zauważyć gwałtowny odpyły członków. Tak naprzykład w oddziale w Poznaniu na 650 członków z ub. roku, dopiero 60 opłaciło składki za rok bież., w oddziale w Bydgoszczy na 600 członków opłaciło w roku bież. składki 100. Niektórym

z mniejszych oddziałów grozi likwidacja. Spodziewać się trzeba, że z 11.600 członków, jakich posiadało Tow. w ub. roku nie pozostanie w roku bież. nawet połowy. Na skutek tego zakres działania Tow., zarówno w dziedzinie wydawnictw turystycznych, jak budowy schronisk, znakowania ścieżek i t. p. bardzo się skurczy.

Wedle zasięgniętych informacji również w innych towarzystwach turystycznych daje się zauważyć znaczny ubytek członków.

Ochrona czy obrona przyrody?

Jeden z naszych czytelników nadsyła nam na kartce korespondencyjnej następujące uwagi: W „Tempie Dnia“, filij — jak wiadomo — krakowskiego „Kurjerka“ w dniu 8-go b. m. znalazł się w numerze artykuł, piętnujący „najazd barbarzyńców na planty i Las Wolski“. Czytamy tam słowa oburzenia na tych, którzy oblamują gąlezie kwitnącego bzu na plantach, w barbarzyński sposób pozbawiają życia wieiórki i z naręczami zielonego modrzewiu wracają z wycieczek z Lasu Wolskiego. Wszetko to kończy się apelem do władz: „Najwyższy czas, aby kompetentne władze zorganizowały jakąś ochronę, któraby zabezpieczyła parki przed dalszym zniszczeniem i surowo karała winnych“.

Ze zdumieniem przecieram oczy. Czyżby w „Palacu Prasy“ zmieniła się orientacja i zrozumiano tam nareszcie potrzebę ochrony przyrody i ochroniarstwa? Czyż cała ta kampanja przeciw ochroniarstwu w Tatrach była omyłką druku? Widocznie jednak w „Kurjerze“ już wieczorem połapano się w tej „herezji“, bo w tej samej notatce przedrukowanej zresztą dosłownie z „Tempa“ do najbliższego numeru „H. K. C.“ zmieniono wstydliwie słowo „ochronę“ na „obronę“. W każdym razie trzeba z zadowoleniem zanotować, że przynajmniej w jednym dniu „Kurjer“ przyznał rację ochroniarzom i mimowoli poparł akcję ochrony przyrody. K. M.